

В пам'ять о. крилошанина

Восени 1941 року українські каталічські священники, які покинули богословські студії в Римі, і деякі богослови добровільно зголосилися до італійської армії на передлавіччя у фронтових частинах в Україні. Після нелегких старань про одержання дозволів від Конгрегації Священства в Римі, вони вийшли в Україну і ввійшли до складу відділу зорельової комісії, щойно 28-го травня 1942 року було допущено до перекладачів чотирьох осіб: м-ра Володимир Граб

з них почався відступ, через Володимиргород, Новий Акимів та Бахмач на поїсті в середині січня 1943 року в Харкові. В тім часі італійці, з горячого підставлення, а тепер не маючи відповідних оцінок, потерпіли замороження частин тіла і ушкоджені носові порожнини. Оскільки допущено перекладачів італійської мови Шпідор, Габріел запався у споминах, що в Харкові Мати Божа вяртувала його життя у часі налету більшовицьких літаків.

Дальші відступи війська

нізі, і докторів Петра Дячишина, Василя Ваврика, ЧСВВ і Мелетія Войнара, ЧСВВ, з одночасним наданням їм на час служби громадянства Італії. Вони мали в Італії гроші та речі цінніші, ніж у нас. (Не прийняли на перекладачів о. д-ра Івана Прахика та богословів). З них живє ще єдиний о. д-р Василь Ваврик, ЧСВВ, у Канаді (1911), бо, шамб. П. Дячизин загинув у зударі залізничного поїзду з його автомобілем 4-го серпня 1962 року у Сідней в Австралії, у віці 42 років, жив до о. проф. М. Войнара, ЧСВВ, у 22-го жовтня 1988 року у Ленінграді на 77-му році життя, а о. кришлюв. В. Грабця загинув у Бозі 16-го жовтня 1992 році на 87-му році життя.

народився 13-го липня 1906 року як другий з п'яти дітей Юстини з року Саламонів о. Івана Грабця, сотруди́нка в селі Вороблук Королівськй у повіті Коросно на західнім пограниччі, у Перемиській епархії. Гімназію закінчив у Дельматі в 1926 році, а першим магістра права і політичних наук в університеті у Львові в 1931 році. Вимагав практику в суді відбув в Обертрині біля Коломиї, і там залишився коніспікуент в адвокатськй канцелярії д-ра Лєри Кібалюка аж до серпня 1934 року.

Після смерті 10-го квітня 1932 року на 54-му році життя батька в селі Висоцкє Вижикє, повіт Турка на Буковині, який зареєструє тифом від сповідництва, і смертю його матері 28-го липня того ж року, адвокат Володимир рішив сповинити мір батька і посвятити особливій службі Христові. За окремим порученням митрополита Андрія до ректора о. д-ра Іосифа Сліпного був прийнятий до Богословськй Академії у Львові, з якої по трьох роках

кого громадянства в українськєй привізня та до Колегії св. Івана Дамаскина, щоб ще жорк окупати ліценціят церковного права. А за спонукою Архихиастри китальїв, Спискока Івана Бука, почав списувати, «Мої спомини зі Служби на східньому фронті» в ARMR, 1942–43 рр.» (40 сторінок машинопису). В них характеризує себе як «не відважного вокака!» і як того, що з ожеданого револьвера не вистрілів в одній кулі.

Після закінчення війни римськй священікні були розпослані на душпастерськю працю у світі, і о. В. Грабець був призначений у вересні 1946 року на відрізок до 3-го та 4-го приміток у ніськомєй парохії: Кілісєд (1946) Янєсєд (1948–1952), Вілтон (1948–52), Сімєсон (1953–57), Пальмєртон (1957–59), Трентон (1979–75), Кіорцїз Брі (1975–76) і Аллєвант до смертності 1-го липня 1984 року. Пенсіонером був у Пармі о. Романі, від опіюка брата інж. Гога і його дружини Мірослави о.

Свою відданому службі о.

Там закінчив студії дипло-
мом ліценціята богословії і

2-го квітня 1939 року прийняв свячення від Єпископа Діонія Нараді з Крижевіч у Югославії.

Прийняті на перекладачів в італійську армію священики подалися до Бренші коло Медіолану в Ломбардії на Інструкта, після якого 20-го червня 1942 року вижили з рук Берліно, який був захоплений Східним фронт. Отримав Габріелі, тепер уже Люйжі Габріелі, підпоручник спеціального частини АППО-400, закритувану 3-го класу в місті Меркано.

Виправні піти проведено Епарха Епархії св. Іоасафа Пресвященного Роберта з сімома священниками і диригентом Євгенном Садольським відбулися в катедрі св. Іоасафа в Пармі, Огайо, в днях 18-го і 19-го жовтня.

В катедрі проповідував Владика Роберт, а на поминках прочинався з кокінимий віст поселення мит Василь Пилинський, Оля Деметрій Сокоу Учитель, Іван Фур відповідальний.

Збігань є рідмств, еми-

жево, Петропавлівської області. Після двох місяців ця частина поспунала вперед, до Черстокова, близько До-ну, але з настанням літої

лошанина Грєбия датки на похорони призначені на УГ КЦеркву в Україні.

Вічна йому пам'ять!

СТЕПАН КИТА

У ПЕРШУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої незабутньої
ДРУЖИНИ І МАТЕРІ

бп. п.

ЕЛЬЗИ ОКСАНИ
СКЛЕПКОВИЧ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. о. Миколая в Пасейській, Н. Дк.
у четвер, 31-го грудня 1992 р.
і у четвер, 7-го січня 1993 р.

Про молитви за спокій душі покійної просять:

муж — ОЛЕГ
діти — ТАНА, БОГДАН

Вступ 20 дол., студенти 15 дол., включає гарячий буфет між 9-11-ю год. та шампанське. ВЕСЕЛА ГОДИНА між 7-9-ю год.

Столи замовляти: В. КОЗІНСЬКИЙ — (914) 969-4200

